

som givet, at det ærede Medlem, som repræsenterer Kredsen deroppe, vil tage stærkere fat paa dette Spørgsmaal.

Jeg har endnu et Spørgsmaal at stille til den højtærede Trafikminister i Anledning af en Forfremmelse, som har fundet Sted indenfor Jernbaneetaten i den aller-sidste Tid. Som ærede Medlemmer ved, har Nyordningen indenfor Statsbanernes Administration medført, at der er et ret betydeligt Avancement indenfor Etaten. Af dette Avancement er der rejst en stærk Kritik i Jernbanekredse, en Kritik, som jeg ikke agter at gøre til min. Jeg ønsker blot at give den højtærede Trafikminister Lejlighed til her offentlig at udtale sig om, hvorledes hele dette Forhold ligger, idet jeg tror, at det tiltrænges i vide Kredse, ikke mindst indenfor Jernbaneetaten. Man har sagt mig, at hvad der er sket, er af den Karakter, at det nødvendigvis maa medføre en vis Sløjhed. Det har virket deprimerende og demoraliserende paa store Dele af Jernbaneetaten, idet det, der er foretaget, har givet mange det Indtryk, at det ikke nytter at være flittig, stræbsom, passe sin Gerning godt og være dygtig i sit Kald, naar man ikke staar sig særlig vel med dem, der har med Forfremmelserne at gøre. Jeg vil derfor gerne have, at den højtærede Minister skal give os en Forklaring af det, der er sket. Naar jeg har spurgt Folk indenfor Jernbaneetaten, der har talt med mig om dette Forhold, om det ikke er Tilfældet, at det er særlig dygtige Folk, der er sprunget forbi dem, der er ældre, og at disse ældre er mindre dygtige end de unge, der er sprunget forbi dem, saa har man svaret: Vi skal ikke gaa ind paa en almindelig Udtalelse om de enkeltes Kvalifikationer, men man kan som Helhed sige, at de Forfremmelser, der er sket i Form af Springavancement, gælder Folk, om hvilke man vel nok kan sige, at de er dygtige, men om hvilke man tillige skal sige, at vel er de dygtige og paapassende i deres Gerning, der er intet at sige dem paa, men de er sprunget forbi en hel Del veltjente Folk, der er mindst lige saa dygtige og paapassende i deres Gerning som de andre. Det kan altsaa ikke, siger de, være det Forhold, der har gjort sig gældende, og det nytter ikke at henvise til, at et saadant Springavancement skal til for at opmuntre til at være dygtig og pligtopfyldende, thi det virker akkurat modsat, saaledes som det har været Tilfældet mellem os. Jeg refererer det, saaledes som det er sagt mig, og beder altsaa den højtærede Trafikminister

om at udtale sig overfor Rigsdagen derom, saa kommer det ogsaa til Tjenestemændene, saa at de kan faa at vide, hvad der har været Ministerens og Administrationens Hensigt med, hvad der er sket i Retning af Springavancement.

Derefter har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Indenrigsminister. Saa vidt jeg ved, sorterer Kronborg Slot under Indenrigsministeren, og jeg vil gerne om dette sige et Par Ord. Jeg var for nogen Tid siden oppe for at se det, og jeg kom da til den Anskuelse, at dette Slot vistnok er Perlen af al dansk Bygningskunst; vi ejer vist ikke noget Bygningsværk i Danmark, der nationalt set er saa værdifuldt som Kronborg Slot. Men naar jeg ser paa, hvorledes dette Slot anvendes, fyldes jeg med Angst for, at det skal gaa tabt, thi gaar det tabt, har vi tabt saa store Værdier, at de ikke kan maales i Penge; den Værdi, Slottet repræsenterer, evner vi ikke at skaffe til Veje igen, hvis det forgaar ved Ildsvaade. Jeg vil derfor indtrængende bede den højtærede Indenrigsminister om at overveje, hvad der kan gøres for at sikre Kronborg Slot mod at blive udsat for ødelæggende Ild. Jeg har ikke haft Lejlighed til at gaa Slottet nøje igennem, men saa vidt jeg kunde se under mit Besøg, er Forholdene i den Retning lidet tilfredsstillende. Slottet bruges jo som Kaserne, og der er Ildsteder rundt omkring i det, og det forekommer mig, at det er paa høje Tid, vi siger Stop til den Anvendelse og gør en helt anden Brug af Bygningen. Vi maa kunne finde Plads til de Soldater andre Steder, og vi maa kunne sikre en saadan Skat, som Kronborg Slot er, imod Ødelæggelse; det kan gøres, og det maa vi have Raad til at gøre. Jeg beder derfor den højtærede Indenrigsminister om, saa hurtigt som ske kan, at faa draget Omsorg for, at Slottet sikres, saa vidt det er muligt.

Endvidere har jeg en Henstilling til den højtærede Kirkeminister. Jeg beklager, at han ikke kan være til Stede her i Dag, thi det, jeg ønsker at sige til ham, angaar en Sag, som forekommer mig at have en ret vidtrækkende Betydning. Vi fik for nogle Aar siden en ny Præstelønningslov, og ifølge den skal ved Embedsforflytninger Præstegaardene overgaa til Lønningsfonden eller Statskassen — Lønningsfond og Statskasse kommer i denne Forbindelse ud paa eet. Nu er Forholdet utvivlsomt det, at en stor Mængde af Danmarks Præstegaarde er ret daarligt byggede. Jeg tror, det er gaaet saadan